

40 jaren geleden: de fusie !

In het kader van de eenheidswet, gestemd in de jaren zestig op initiatief van vader Gaston Eyskens, wilde men naar een gemeentelijke schaalvergroting.

Om te besparen wilde men heel wat gemeenten ofwel aanhechten bij grote steden (Groot Antwerpen, Groot Brugge...) ofwel samenvoegen rond één centrumgemeente (in onze regio Damme, Jabbeke...).

Men moest nog slechts 1 Burgemeester hebben en 1 schepencollege, 1 secretaris, 1 politiecommissaris, 1 ontvanger.

De gemeentelijke administratie zou efficiënter kunnen werken en de burger kon er alleen maar wel bij varen.

Voor de kleine dorpjes gaf het méér mogelijkheden en zouden zij ook kunnen gemoderniseerd worden.

Alles moest geregeld zijn tegen de verkiezingen van 1976.

Maar er was ook ruimte voor proefprojecten op vrijwillige basis.

Knokke, Heist, Westkapelle en Ramskapelle stapten in dergelijk proefproject en zo dienden zij zich bij de verkiezingen in 1970 aan als één grote gemeente Knokke-Heist.

Niet vanzelfsprekend want er gingen zeer veel discussie vooraf aan die beslissingen.

Ramskapelle zag het onmiddellijk zitten temeer omdat er vroeger al sprake van was om aan te sluiten bij Heist.

In Heist zelf was niet iedereen gelukkig met het samengaan met Knokke en het verlies van de eigen identiteit.

Ook in Westkapelle bleek het niet evident.

En in Knokke zat men tot over de oren in de problemen met het schandaal van de zwarte kas uitgebracht door de groep Uilenspiegel.

Uiteindelijk verklaarden de vier gemeenteraden zich akkoord en ging men naar de verkiezingen.

Eigenlijk waren er twee streefdoelen:

- Als grote gemeente meer verdedigingsmogelijkheden hebben tegen de groei van de haven van Zeebrugge wat het toerisme aan de Oostkust in de verdrukking zou kunnen brengen
- De CVP een meerderheid bezorgen dank zij de steun van vooral de landbouwgemeenten met een traditionele CVP-aanhang.

De verkiezingen bleken een goede zaak voor de Heistse politiek en toen moesten de postjes verdeeld worden...

Omwille van het schandaal van de zwarte kas werd het ambt van gemeentesecretaris toegewezen aan de secretaris van Heist Huib Gobert. Idem dito met het ambt van gemeenteontvanger dat ging naar Karel Aernoudts.

De Knokse commissaris Victor Hongenaert werd hoofdpolitiekommissaris met naast hem kommissaris Dendooven.

Aangezien Knokke als enige een beroepsbrandweerkorps had werd Michel Amys brandweercommandant maar de vrijwillige brandweer van Heist bleef ook bestaan.

Er was een akkoord dat de Knokse Eugeen Mattelaer burgemeester zou worden maar na twee jaar zou opgevolgd worden door Heistenaars Manu Desutter die een monsterscore behaalde.

Maar tegen de verkiezingen werd klacht ingediend bij de Raad van State en dat hield in dat de gemeenteraad pas mocht geïnstalleerd worden na de uitspraak.

Zo werd het toch nog 19 maart 1971 vooraleer Knokke-Heist officieel geboren werd.

Het tweespan Manu Desutter (als eerste schepen) en Huib Gobert (als secretaris) zorgden voor de nieuwe structuren en organisatie.

Zo werd ondermeer beslist dat er niet meer over Knokke of Heist mocht gesproken worden maar alleen over Knokke-Heist.

Een ander punt was dat men in beide deelgemeenten een volwaardig stadhuis zou behouden (uniek in ons land!) dus zowel in Knokke als in Heist waar dus ook gemeenteraden konden zetelen en huwelijken konden voltrokken worden.

De diensten werden gemengd wat wil zeggen dat men de mensen uit de administratie van Heist en Knokke in elke dienst liet samenwerken. Dat had voor gevolg dat sommigen van Heist moesten verhuizen naar Knokke en anderen van Knokke naar Heist... niet altijd even evident. Ook voor de werklieden en de politie was dit het geval.

Die van Heist stonden nogal op hun strepen en ik herinner me dat het meubilair getekend werd zodat men na de verhuis zeker zou zijn te kunnen beschikken over de eigen stoel, de eigen kast en het eigen bureau.

Op administratief en organisatorisch vlak was Heist fel vooruit en dus was het aanpassen voor de anderen. Die aanpassing kon afgedwongen worden door de Heistse secretaris die gekend stond als een prominent organisator en manager op gemeentelijk vlak.

Heist was bijvoorbeeld al een stuk geautomatiseerd... in Knokke was dit onbestaande.

In Heist werd de bevolkingsregisters en registers van de burgerlijke stand en de verslagen van gemeenteraad en schepencollege reeds ingetikt... en in Knokke werd dit nog met de hand geschreven!

In alle stilte werd er gewerkt aan een algemeen personeelskader en -statuut en werden tussendoor ook wat bevorderingen geregeld.

De belastingen werd gelijkgesteld en voor de stedenbouw werden algemene plannen opgemaakt met een bouwverordening geldig voor het ganse grondgebied.

Heist had een aantal leden in het schepencollege zoals de vrouwvriendelijke Manu Desutter, schepen Joseph De Groote (schepen Spekke) en schepen Karel De Grauwe (boer Koene).

Het was een hechte ploeg met grootse plannen maar plots wilde iedereen alles gedaan krijgen en bleken de verwachtingen te hoog gespannen want het was ook de periode van de economische crisis (1973-1974) met grote inflatie, veel indexaanpassingen en... de autoloze zondagen.

Knokke en Heist voelden zich evenwaardig en de ene wilde niet onderdoen voor de andere.

In Knokke liep men gefrustreerd rond na de affaire van de zwarte kas en het feit dat een Heistenaar Burgemeester werd (Manu Desutter in 1973) en in Heist was men enerzijds fier dat men goed uit de verkiezingen was gekomen maar bang voor de toekomst omdat er gevreesd werd dat Heist zou verdrongen worden.

Niet te verwonderen dat op initiatief van Joseph De Groote in 1974 HEYST LEEFT werd geboren! (in navolging van Cnoc is Ier)

Te veel waardevols dreigde verloren te gaan.

André Desmidt

De plechtige communie uit onze tijd...

Dat er veel veranderd is de voorbije vijftig jaar daar zal iedereen het wel mee eens zijn.

Denken we maar eens aan ons vormsel en de plechtige communie.

Een jaar leerring op school met regelmatig bezoek van de pastoor die toen nog een lange soutane droeg en een speciale grote ronde zwarte hoed op het hoofd had.

Om de twee jaar kwam de bisschop in hoogsteigen persoon naar de kerk en buiten stonden de mensen hem op te wachten met hun kleine kindjes op de arm die dan een kruisje kregen.

Traditionele cadeaus waren een missaal en een uurwerk. En dan natuurlijk naar de fotograaf voor de foto met missaal in de hand.

Het feest was thuis en de familie kwam bijeen. Voor de kinderen niet altijd even prettig want het was lang stil zitten aan de feesttafel.

Het leukste moment was natuurlijk als men wat geld gaf... vooral van de peter en de meter:

Liefste peter,
Hoe meer je geeft hoe beter...
En geef je niet
Dan ben je mijn peter niet!

De volgende dag ging men niet naar school maar de jongens spraken af om spekken te smijten bij de meisjes van de zusterschool.

Een ervaring op zich want er was nog geen gemengd onderwijs en de meisjesschool was verboden terrein.

Daarna trok men er op uit bijvoorbeeld te voet naar Knokke om een wafel te eten bij Siska.

En dan de volgende dag terug naar school...

André Desmidt